

„ROBOTCHYJ NAROD“

The official of the Ukrainian Social Democratic Party, Affiliated with the S. D. Party of Canada.
THE ONLY UKRAINIAN SOCIALIST PAPER IN NORTH AMERICA published weekly by
THE EXECUTIVE COMMITTEE OF THE U. S. D. P. OF CANADA
Pritchard & McGregor, Winnipeg, Man.
Subscription \$2.00 a year.

„Робочий Народ“

одинока соц. дем. часопис для цілої Америки; она одна дає те знання яке повинна мати кожна працююча класово-свідомо людина. Хочеш знати, як здобути красний лад на світі, то читай все „Робочий Народ“.

„Робочий Народ“ коштує на рік два долари а адреса до нього є:

„Robotchyj Narod“

Box 3658 (Sta. B.) Winnipeg, Man.

Реформи а революція.

Канадійська Соціалістична Партія (S. P. of C.) своїми засадничими точками геть різнять ся від світової соціал-демократії. В той час як соціал-демократи беруть собі за основу науку Карла Маркса та наслідують в практичній житю — якщо свій вразок німецьку соціал-демократію, — члени канадійської соціалістичної партії мають свого „Магомета“ в особі Кінгсleysа в Ванкувера, котрий вивторив у своїй голові якусь анархо-соціалістичну теорію і пошарував голови слабеньким в соціалістичній англійській товаришам крикливими і бравурними революційними гаслами. Одного з „герів“, які проповідують члени Кан. Соц. Партії, є їхня запекла ворожнеча до „реформ“. — „Ми революціонери! жадні реформ!“ викикують члени К. С. П. Навпаки, соціал-демократів звуть вони в погордо „реформістами“.

Роздивимось тут, чи дійсно ми заслужили погорди і ганьби від тих „революціонерів“?

Німецькі соціал-демократи вчать: „Ми за всім тим, що допомагає розвитку капіталізму і проти всього того, що стримує той розвиток“. Звичайна річ! Соціалізм скасує капіталізм аж тоді, коли капіталізм цілковито розв'яне і з'явиться. Як в павильні не мож було скопити до соціалізму хоч у тогочасній проповідницькій соціалістичній були по-явилися уже під кінець феодалізму, так само сьогоднішню річю є вичікувати соціалістичної революції в суспільності з недорозви-

неним капіталізмом. Отже причина чому соціал-демократія бере участь в муніципальних, провінціальних і домінійальних виборах, чому має мінімальний програм, чому цінують ся великими реформами і повседневним політичним, економічним і духовним життям своєї держави і цілого світу.

У своїм життєвм розвитку капіталізм час від часу доходить до таких обставин, що старі політичні форми стають йому на перешкоди в дальшій розвитку. Тоді починається рух за тою чи іншою реформою. Також позади класи, класи мислившини, як земельна аристократія, дрібне міщанство і селянство, стараються за зберегти старі форми життя, перешкоджаючи тим розвиткові капіталу. Обов'язком соціал-демократії є цілувати за суспільними рухами і точно оцінювати їх, чи наслідки вони, чи поступові, себто, чи стримують ті реформи розвиток капіталізму, чи посприяють йому наперед. І європейська соціал-демократія чесно і точно виконує свій обов'язок наложений на неї історією. Висім хоч боротьбу соціалістів царатом. До чого веде ся боротьба? До скасування рештків феодалізму в Росії і тим дає ся можливість широкому розвитку російсько-го капіталізму. А виборча боротьба в Галичині? Чи ся реформа не веде до розвитку капіталізму в Галичині? Так! І австрійська соціал-демократія брала в ній найгорячішу участь. Але канадійський „Маркс“ — Кінгсleys в своїм „революціонерів“. Ученики Кінгсleysа проповідують, що соціалістам не треба брати участь в муніципальних справах, бо „тим будуть помагати буржуазній господарці“; соціалістам не треба брати участі в юній русії, бо боротьба за поби́шене платні і зменшення робочого дня „стримує“ робітників від соціалістичної революції. Коли ж і посиляє Кан. Соц. Партія своїх послів до парламенту, то тільки для того, щоб „тримати“ там крило. Що має робити посол в парламенті S. P. of C. йому нічого не каже, бо щоб він не робив, то все буде „реформа“.

І так S. P. of C. звелася на якусь пів-анархістична бездорожжя. Навпаки соціал-демократія наповнює собою усе галузі життя, втручається в кожну реформу поставлену на порядок денний буржуазію і коли визнає, що та реформа прямує до вищого розвитку капіталізму, то поспирає її, коли ж, то валить. В винятку соціал-демократія ставить сама питання тої чи іншої реформи і тоді плає в плечі буржуазію, щоб та перевела конче потрібну перемену і йдучи, як по сході, робітничу класу плає поперед себе свого ворога до його

нового розвитку, не допускаючи ані опинитись, ані стати.

Крикуни з S. P. of C. захоплюють ма-лосильне робітництво героїчним словом „революція“. Ми вже сотні разів казали, що революція значить не бій, але переворот, — повну відміну, і ніхто не може заперечити соціал-демократам на революційність. Ми дійсно революціонери, але ми не чекаємо на революцію, але присуваємо її всіма способами, беручи участь в життю краю і світа, не даючи капіталізму відсапнутись. Як не можна ввернути в огірка в один день вирости і виродити огірки, так даремні порокання членів S. P. of C. в їхню „революцію“. Все має свій час і все добре, що на часі. Не вичікувати нам соціалістичної революції, як Жиди Месія, але працювати, як ті пашелі, точити того капіталістичного дуба від корінь до галузок, любити робітничу класу і, в остатню лютку минути за неї душу положити! Не кривити морду великим воєнним воєнським, але треба бути людськими часу, революціонерами і рухувачами старого, але в той самий час і будівничими нового життя так широкого, як воно є, як на полі економії, так і моралі, штуки і т. д. Через реформи до соціалістичної революції!

П. Крат.

До кого належить Канада?

(Продовжене.)

Сила багатства.

В нинішній устрою багатство є силою. Користаючись такою силою, багач розпоряджує своїми слугами і всі уряди, від самого прем'єра до послідного писаря, на-ходяться на услугах своїх басів. Багач

Війна і Українська Соціалдемократія.

(Докінчене.)

Щоби зрозуміти безвід-дальності у Німеччині і Росії до остатніх часів було дуже мало причин до ворожнечі і ще перед кількома роками відомий німецький учений Дельбрюк писав, що „інтереси Німеччини і Росії в інтересах Росії не стикаються“ („Prussische Jahrbuecher“—1909р.). Се розуміється, трохи приблизше-на заява. Балкан станов-лять для Німеччини дуже поважний ринок, окрім того

Німеччина щораз більше по-ширює свій вплив в Мадрид і все се служить осно-вою до її ворожнечі в Росію. Але є підстави думати, що приміром протилежності інтересів Росії і Англії на Близькій Сході є в суті да-леко більше як протилеж-ність інтересів Росії і Німеч-чини і що сучасний англо-російський союз білими нит-ками шитий. В кождім разі російська чорносотина преса тепер горою стоїть за Німеччиною і відоме чорно-сотенне „Русское Знамя“ в Росії інакше не називають

вони кажуть, що за їх панування не було су-часного пролетаріату, то вони забувають тільки те, що як раз сучасна буржуазія бу-ла коначним паростком їхнього суспільно-го ладу.

А проте вони так мало ховають реак-ційний характер своєї критики, що голов-не їх жаліє на буржуазію є за те, що під її режимом розвивається така класа, яка пу-стять за вітром увесь старий суспіль-ний лад.

Вони нарікають на буржуазію далеко більше за те, що вона породила револю-ційний пролетаріат, ніж за те, що вона по-родила ватагі пролетаріат.

Через се, в практичній політиці вони беруть участь у всіх насильних заходах проти робітничої класи, а в звичайнім жи-ттю, на сьмій всім своїм пишним словам, вони потрапляють зібрати золоті яблука і вигідно промінати ширіє, любов, честь — на овечу вовну, бураки та погілку.

Як під раз-раз ішов поруч в феод-лом, так і попісовський соціалізм йде поруч з феодальним. Нема нічого легшого, як політи-соці-алістичною поливою християнський аске-зізм. Хіба ж християнство не поветавало також проти приватної власності, проти шлюб, проти держави? Хіба воно не проповідувало замість свого добродійства, бідності, безженства, убивання тіла, черн-цого життя і церкви? Християнський соці-алізм — се та сьвячена вода, що нею пі-кропять злість аристократа (Далі бу-

Комуністичний Маніфест.

- 1) Експропріація власності на ґрунтах і повернене ґрунтовой ренті на державні податки.
- 2) Великий поступовий податок.
- 3) Скасування спадкового права.
- 4) Конфіскація власності усіх емігрантів і бунтарів.
- 5) Централізація кредиту в руках держави за поміччю національного банку, державного капіталу і вилкової монополії.
- 6) Централізація засобів транспорту в руках держави.
- 7) Поби́шене числа національних фабрик, заводів продукції, оброблюване і поліпшене ґрунтів відповідно до спільно-го плану.
- 8) Однакова для всіх обов'язковість працювати, заведення промислових армій, особливо для хліборобства.
- 9) З'єднання хліборобської праці в про-мисловою, вплив на постійне зниження рі-зниць між містом та селом.
- 10) Публічне і безплатне виховане у-сіх дітей. Знесення діточої фабричної пра-ці в її теперішній формі. З'єднання вихов-ня з матеріальною продукцією і т. п.

Коли, з поступом розвитку, освенуть класові різниці і вся продукція сконцен-треть ся в руках асоціацій, тоді публі-

чна влада втрапить свій політичний харак-тер. Політична влада є властиво силою од-ної класи, організованою для пригнобле-ня другої. Коли пролетаріат, борючись з буржуазією, неминуче єднається ся в класу, коли він завдяки революції робить ся пануючою класою і, як пануюча класа, си-лою нищить старі продукційні відносини, то він напиться разом з продукційними від-носинами і умови існування класових ан-тагонізмів, нищить ввагалі класи, а тим самим і своє власне пануванє, якщо класи.

На місці старого буржуазного суспіль-ства з його класами і класовими антагоні-змами повстає спілка, в якій вільний розви-ток кожного є умовою для вільного розви-тку усіх.

III.

Соціалістична і Комуні-стична література.

1) Реакційний соціалізм.

а) Феодальний соціалізм.

Через своє історичне становище французька і англійська аристократія була помилкована писати памфлети на сучасне буржуазне суспільство. В часи липневої французької революції 1830р. і англійсько-го реформаційного руху її ще раз побив неадекватний висікача (Empotkoemmling). Вільше не могло бути й далі про важ-ну політичну боротьбу. Її лишила ся тільки літературна боротьба. Але й на літе-ратурному полі вже були неможливі старі

балачки з часів реставрації. Щоб зворуши-ти до себе симпатію, аристократія мусіла удавати, що вона не дбає про свої інтер-еси, а як складає свій акт обвинувачення про-ти буржуазії, то тільки через те, що хоче боронити інтереси вивискуваної робітни-чої класи. Оттак вона знайшла собі утіху нового пана і осмілювалася нашіпувати йому на ухо більш або менш злощасні ві-щування.

Оттаким то робом повстав феодальний соціалізм, що був почасти жалістною піс-нею, почасти погрозою на будуче; він ча-сом утравляв в саме серце буржуазії гірким і дотепно-вразливим присудом, але зав-жди робив сьмішне вражінє своєю цілко-витою нездатністю зрозуміти ходу суча-сної історії.

Держучи в руці жebraцьку торбину пролетаря, вони вимахували нею, як пра-пором, щоб зібрати круг себе нарід. Але скільки разів він не зібрав ся, він спосте-рігав на їхніх плечах феодальні клейноди (Warpen) і розбігав ся з гологоном знева-жливим реготом.

Частина французьких легітимістів і мо-лода Англія виставляли сю комедію най-краще.

Коли феодали доводять, що їхній за-сіб вивискувани мав инший вигляд від буржуазного, то вони забувають тільки те, що вони вивискували серед новім ин-ших, вже минулих обставин і умов. Коли

Боять ся за корони.

У нас все не так як деї! Соціалісти ин-ролів навіть в старо-спроводжують собі-заторів, бесідників-них людей, щоб в т-сїб поширити чи-свий соціалістичний-от української соці-

Сполучених Держ-власне Іван Гундя-Екзекутивним К-отрашено налякан-чувши, що до Сте-хав на організації-рожд. Г. Ткачук в-В. Стейтах усе укра-ганізації основані-матогістів, в-всілякими красн-бомбастичними сло-викриками. І от за-го, щоб радо прив-Ткачука, як рідног-ху і навіть по кров-ти від української-ництва Канади, —накладає на і крич-длілів У. Ф. С. П.-тах, щоб ніяких оп-рів в Канади не п-

Чому? Во в листі-Екзекутивний той са-дик писав: „в Кана-ше євдіомих соці-Мя ж вислали одні-свідоміших. Чого-свий „молодий і чи-ціалістичний рух“

ти вука і прогонит-бе т. Ткачука, кот-знали всі робітники-ді за найліпшого-тора? Гундяк (СІТ-Г. Ткачук не знім-з голови корбні!.. в Канаді позбивали-вже багатьом дем-тому у нас є о-мість. Але ж ці-ди т. Ткачука не-тись в Гундаками-того! Його бажан-нова дійсного соц-кратичного руху в-межи Український-таріатом. Чи се в-дик, коли він чесно-пролетаріатови, м-зати, що т. Ткачук-поли для сіяння о-в Стейтах? Деж-слова, де демократ-даку? Хто дав Г-право бути квочко-крайовими соці-Стейтах? Та наляка-дик ще й тому, що-чук поїхав збират-плату на „Робочий-От тут закопано п-Ойанасова спра-чук „вибирає“ у-канські долари і в-Канаді, а Гундяк-не лишить ся. Як-яке підле думане-

Не забув Гундя-ти болотом нашу-гачну роботу в-штрихуючи до о-Екзекутивний усе ті-ди та труднощі, о-симо час від часу-вати в нашім-життю. Так Гундя-ови і довіря-

то „Мдрау до- in your party ра-As I understand considerable numb- were marching to t-